

ПРОТОКОЛ

№ 209

гр. Пловдив, 16.05.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Магдалина Ст. Иванова

Членове: Михаела Хр. Буюклиева
Велина Ем. Антонова

при участието на секретаря Елеонора Хр. Крачолова
и прокурора Добринка Лю. Калчева

Сложи за разглеждане докладваното от Велина Ем. Антонова

Въззивно наказателно дело от общ характер № 20235000600128 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 10:30 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ - ПОДСЪДИМИЯТ Г. К. Й. се явява лично и със защитника си – адв. С. И..

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ - ЧАСТНИЯТ ОБВИНИТЕЛ Г. А. М., редовно призован, се явява лично.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ - ЧАСТНИЯТ ОБВИНИТЕЛ И. Д. М. - л., се явява, редовно призована.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – ЧАСТНИЯТ ОБВИНИТЕЛ Т. М. С. се явява.

Частните обвинители се явяват заедно с повереника си – адв. А. Г., който представя днес пред въззивната инстанция пълномощни за процесуално представителство на жалбоподателите-частни обвинители по делото.

Явява се и представител на Апелативна прокуратура- Пловдив – прокурор Д. К..

След образуване на делото пред Апелативен съд – Пловдив е постъпила молба с вх. № ** г. от частната обвинителка Т. С., с която иска временно отнемане на свидетелството за управление на МПС на подсъдимия Г. К. Й.,

като към молбата си е прикрепила кореспонденция с Министерство на правосъдието в тази връзка.

Постъпил е и отговор срещу въззивната жалба на подсъдимия, изготвен от адв. А. Г. – повереник на частните обвинители Г. М., И. М. (лично и като майка и законен представител на Т. М.) и Т. С., като същият е бил препратен на настоящата инстанция от Окръжен съд - Х..

ПРОКУРОРЪТ: Няма процесуална пречка да се даде ход на делото.

АДВ. Г.: Да се даде ход на делото.

Жалбоподателят - частен обвинител Г. М.: Да се даде ход на делото.

Жалбоподателят - частен обвинител И. М. (лично и като майка и законен представител на Т. М.): Да се даде ход на делото.

Жалбоподателят - частен обвинител Т. С.: Да се даде ход на делото.

АДВ. И.: Да се гледа делото днес.

ПОДСЪДИМИЯТ Г. Й.: Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че няма процесуална пречка и следва да се даде ход на делото. Докладваните молба и отговор следва да бъдат приложени към материалите по делото, ето защо

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ПРИЛАГА към материалите по делото докладваните постъпили по делото молба от частния обвинител Т. С. с приложенията към същата и отговор на въззивната жалба на подсъдимия от повереника на частните обвинители – адв. А. Г..

ДОКЛАДВА СЕ ДЕЛОТО от съдията докладчик.

РАЗЯСНЯВАТ се на страните правата им по чл.274 и чл. 275 от НПК.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за отводи. Нямам искания за събиране на нови доказателства.

АДВ. Г.: Поддържам жалбата и допълнението към нея и отговора срещу жалбата на подсъдимия. Също нямам искания за отводи към състава на съда, секретаря и прокурора.

По отношение на доказателствата, представям и моля да приемете по

делото справка за нарушител от ** за подсъдимия Г. К. Й., която е актуална към 09-ти май 2023г. По искането на моята доверителка - частният обвинител Т. С. съобразно докладваната от съда молба от същата, считам я за основателна и моля да я уважите.

Жалбоподателят - частен обвинител Г. М.: Поддържам жалбата, както и исканията на повереника ми. Нямам отводи и нови искания.

Жалбоподателят - частен обвинител И. М. (лично и като майка и законен представител на Т. М.): Поддържам жалбата, както и исканията на повереника ми. Нямам отводи и нови искания.

Жалбоподателят - частен обвинител Т. С.: Поддържам жалбата, както и исканията на повереника ми. Нямам отводи. Моля, господа съдии, нека да бъде отнета шофьорската книжка на един самонадеян шофьор, който е опасен за пътищата. Искам да спре войната по тези пътища. Затова се обърнах към Вас.

ПРОКУРОРЪТ: Макар това искане да не е направено от прокуратурата – първоинстанционната, да не е предприела тези действия, предвидени и възможни съобразно чл. 69а НПК, считам на този процесуален етап, че е допустимо това отнемане. Считам, че е основателно и в този смисъл се присъединявам към молбата и правя от страна на прокуратурата такова искане – за отнемане на свидетелството за правоуправление на подсъдимия.

Нямам възражение да се приеме представената справка от повереника на частните обвинители. Считам, че същата е относима.

АДВ. И.: Отводи нямам. Поддържам въззивната жалба и допълнението към нея. Считам, че искането както на прокуратурата, така и на частните обвинители, е неоснователно. По отношение на така представената справка от адв. Г. е видно, че моят подзащитен е бил наказан по отношение на това, че не е имал винетка, че не е сложил колан. Никъде не е бил наказван по отношение на това, че има претърпяно ПТП от негова страна или че е създадено такова ПТП от негова страна. Затова считам, че е неоснователно искането за временно отнемане СУМПС на подсъдимия. А с оглед доказателствата, които са събрани по делото, ние сме изложили в допълнението към жалбата, че искаме оправдателна присъда по отношение доказателствата, които са събрани от тогавашния представител на Окръжна прокуратура – Хасково.

ПОДСЪДИМИЯТ Г. К. Й.: Съгласен съм със защитника ми.

Настоящият съд след тайно съвещание намира, че по направеното искане по реда на чл.69а от НПК с молбата от частния обвинител С., поддържано днес от повереника й и искането в тази насока на прокурора следва да се произнесе в края на днешното съдебно заседание.

Представената от повереника на частните обвинители „справка за нарушител/водач“ на името на Г. К. Й., издадена от ***, като относима към предмета на делото, следва да се приеме в съвкупния доказателствен материал, ето защо съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА и ПРОЧИТА днес представената от адв. А. Г. справка от *** с дата 09.05.2023г. за нарушител/водач на името на подсъдимия Г. Й..

ПРОКУРОРЪТ: Нямам други искания. Да се даде ход на съдебните прения.

АДВ. Г.: Нямам други искания. Да се даде ход на съдебните прения.

ЧАСТНИЙТ ОБВИИТЕЛ М.: Нямам други искания. Да се даде ход на съдебните прения.

ЧАСТНИЙТ ОБВИНИТЕЛ М. (лично и като майка и законен представител на Т. М.): Нямам доказателствени искания. Да се даде ход на съдебните прения.

ЧАСТНИЙТ ОБВИНИТЕЛ Т. С.: Нямам други искания. Да се даде ход на съдебните прения.

АДВ. И.: Нямам други искания. Да се даде ход на съдебните прения.

ПОДСЪДИМИЯТ Г. К. Й.: Нямам други искания. Да се даде ход на съдебните прения.

Съдът след съвещание намира, че делото е изяснено от фактическа страна и с оглед становището на страните

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми апелативни съдии, считам, че присъдата на първоинстанционния съд, с която е бил признат за виновен подсъдимият, е законосъобразна, обоснована и е правилна. Ще обърна на първо място

внимание, с уговорката, че не излагам твърдения за допуснати съществени процесуални нарушения от такова естество, че да представляват основания за отмяна на присъдата, но няма как да бъде отминато това - в мотивите на съда е допуснато, предполагам чисто като технически пропуск и техническа грешка, пренасяне на абзац, очевидно от друг акт и от други мотиви на съда - абзац, който е изцяло неотнормим към настоящия казус и към настоящото дело. От материалите, с които разполагам, мисля, че на лист 16 се явява този абзац. Считам, обаче, че същият не внася до такава степен неяснота относно волята на съда и съображенията, по които същият е постановил своя акт, както от фактическа, така и от правна страна и по никакъв начин не е нарушено правото на защита и то, да е дълбоко нарушено, на която и да е страна в процеса, но просто го отбелязвам, тъй като това е обективен факт.

Както казах, намирам присъдата за правилна, законосъобразна и обоснована. Подсъдимият Й. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „в“, вр. с чл. 342 ал. 1 НК.

Считам, че са доказани безспорно и двете посочени и поддържани от прокуратурата нарушения на правилата за движение, а именно тези, установени от нормите на чл. 73 и чл. 94, ал. 1 от Закона за движение по пътищата, които подсъдимият е допуснал. Съответно чл. 73 сочи, че на път извън населено място през нощта или при намалена видимост всяко, спряно на платното за движение МПС, трябва да бъде обозначено с включени габаритни светлини. И чл. 94 ал. 1 от ЗДВП - за престой извън населени места, пътните превозни средства се спират извън платно за движение. Когато това е невъзможно, спирането за престой се извършва успоредно на оста на пътя, най-вдясно на пътното платно. Безспорно установено е, че са допуснати тези две нарушения и по безспорен начин е доказана тяхната причинна връзка с настъпилото ПТП, при което е била причинена смъртта на пострадалия А. М., която е вследствие на една от травмите, получени при удара на управлявания от него мотоциклет в микробуса, управляван от подсъдимия – а именно, разкъсване на дясна хълбочна артерия, довело до бърза кръвозагуба, съответно до смъртта.

Поведението на подсъдимия няма как да бъде окачествено по друг начин и тук се солидаризирам напълно с изтъкнатото в мотивите на съда като крайно безотговорно. Двете допуснати нарушения са фактически допуснати

от него по такъв начин, че възможно най-грубо да бъде създадено препятствие за движението на останалите автомобили и възможно по най-груб начин да бъдат създадени предпоставки за възникване на пътнотранспортно произшествие, което в случая се е и случило реално.

Безспорно по делото е доказано и съпричиняването от страна на пострадалия - налице е независимо съпричиняване за настъпилото ПТП и съдът не без основание го е определил като съществено. Обективните факти и доказателствата сочат на това. Взето е предвид това обстоятелство при налагането на наказание на подсъдимия.

Няма да обръщам внимание на отделните доказателства и да ги преповтарям пред вас. Съдът много ясно е посочил и се е аргументирал защо е отдал най-голямо значение и е възложил най-голямо доверие именно на показанията на свидетеля М. и на свидетелката С.. Не без основание свидетелят М. е бил счетен за наистина независим и обективен свидетел, чиито показания много подредено и много в съзвучие с останалите установени факти са дали истинската и цялостна картина на това, което се е случило и най-вече на поведението на подсъдимия и на допуснатите от него нарушения.

По същия начин се солидаризирам и с изтъкнатото по отношение на показанията на свидетелката С., макар и същата, поради родствената си връзка с пострадалия, да не може обективно да бъде определена като свидетел, независим по делото.

Налице са и експертизите, назначени по делото, които също считам, че са дали обективен и компетентен отговор на поставените въпроси и са изяснили фактите и обстоятелствата за вземане на едно правилно решение относно фактите и относно правото, което в случая съдът е успял и да направи, като го е аргументирал добре в мотивите си това свое решение.

Относно наказанието, прокуратурата не е депозирала протест относно същото. Наложено е наказание при превес на смекчаващи отговорността обстоятелства, като изпълнението на същото е счетено, че би могло да бъде отложено за максималния срок от 5 години, като с това биха се изпълнили целите на наказанието.

С това наказание са останали несъгласни частните обвинители и в жалбата им е формулирано искане за ефективното изтърпяване на

наложеното като размер наказание. Считам, че в изложените от тях аргументи действително има резон и с оглед поведението на подсъдимия Й., който лично аз не намерих да изразява действително съжаление за своето поведение и не виждам никаква самокритичност към собственото му поведение. Набляга се на това какво е било поведението на пострадалия и на неговите родители.

Да, поведението на пострадалия е допринесло за възникването на това ПТП, съответно – и за собствената му смърт. Няма как да избегнем този обективен факт. Естествено, има и други фактори, които са допринесли за това, но в случая е било нужно да се прояви самокритичност към собственото поведение от страна на самия подсъдим, каквото аз не виждам да е проявена. Тоест, предоставям на съда, като становището ми е, че жалбата на частните обвинители в тази насока би могла да бъде уважена.

АДВ. Г.: Уважаеми апелативни съдии, аз ви моля да приемете, че присъдата на първоинстанционния съд в частта й, в която подсъдимият е признат за виновен, е изцяло правилна и обоснована. Смятам, че няма основания тази присъда да бъде отменена и аргументите на защитата във въззивната ми жалба считам за напълно неоснователни.

Пред първа инстанция бяха събрани многобройни гласни и писмени доказателства, чиято доказателствена тежест е изключително правилно преценена от окръжния съд. Тези доказателства не се опровергават от изложените в жалбата на защитата голословни. Не почиват на никакви обективни факти и данни от делото твърденията на защитата в жалбата им, че пострадалият А. М. е използвал, за да осветява пътя си, фенерчето на мобилния си телефон, както и че същият е бил употребил алкохол и след това се е качил да управлява мотоциклета. Считам, че тези твърдения са абсолютни голословни и неподкрепени с никаква логика и обективни данни и доказателства.

Показанията на всички свидетели смятам за еднопосочни и логични и същите дават достатъчна база, за да се направят приетите от съда фактически изводи. Оттам и да се приеме изцяло за безспорно доказана вината на подсъдимия. Установява се на база на тези доказателства категорично наличието на причинно-следствена връзка между поведението на подсъдимия и смъртта на **-годишния А. М.. Смятам, че тази причинно-следствена връзка не се прекъсва по никакъв начин от твърдените от защитата

обстоятелства, а именно извършените нарушения от страна на пострадалия А. М., неговата неспособност и т.н.

Едновременно с това, че смятам присъдата за правилна и обоснована. Смятам, че тежестта на извършеното престъпление и особено – съставомерният резултат, а именно смъртта на едно младо момче в разцвета на младостта си, дават основание обжалваната присъда да бъде реализирана в частта на наложените на наказания и по-конкретно относно постановеното от първата инстанция приложение на чл. 66 ал. 1 от НК.

Конкретните обстоятелства по случая, а именно поведението на дееца по време на деянието, липсата на каквато и да е самокритичност - подобно мнение изказа и представителят на прокуратурата; наличието на множество извършени от него нарушения във връзка със спазване на правилата на ЗДвП, доста от които включително и след деянието, за което е предаден на съд, както и цялостната му характеристика като шофьор, правят условното наказание явно недостатъчно за постигане на целите на наказателното преследване.

За малко повече подробности, ще обърна внимание на справката за нарушител, която представих в днешното съдебно заседание, в сравнение с тази, която е представена на досъдебното производство.

За едно кратко време подсъдимият е извършил доста нарушения, като наказателните постановления по време на досъдебното производство са били 19 влезли в сила, а към днешна дата вече са 24. Извършените нарушения, по които е глобен с фиш, са били 25 на брой, а към настоящият момент същите са се увеличили на 39. Смятам, че е очевидна липсата на каквато и да е отговорност и дисциплинираност в лицето на подсъдимия и смятам, че по отношение на този човек едва ли условното наказание би изтърпяло някаква роля.

Ето защо моля въззивната инстанция да измени присъдата, като отмени приложението на чл. 66 ал.1 от НК и постанови наложеното наказание „лишаване от свобода“ да бъде изтърпяно ефективно.

Моля също така и подсъдимият да бъде осъден да заплати на частните обвинители направените по делото разноски. Моля да приеме, че същите се дължат и за двете инстанции, тъй като искането за тях е направено пред първоинстанционния съд, но същият не се е произнесъл по това искане.

ЧАСТНИЯТ ОБВИНИТЕЛ И. Д. М. (лично и като майка и законен представител на Т. М.): Аз съм майката на убитото момче. Смятам, че животът на моя син не струва условна присъда. Искам ефективна присъда - най-тежката ефективна присъда, защото моят син дори не може да стане абитуриент. Мечтаеше да стане абитуриент, а на неговото абитуриентско място застана по-малкият му брат. Защо - защото един убиец, който нарушава системно правилника за движение по пътищата, след като уби моя син, продължава да нарушава правилата за движение по пътищата. Според Вас този човек дали си е взел поука и дали ще спре, защото беше убито моето, а утре може да е друго дете. Затова държа на ефективна присъда, много съм разстроена, извинявам се. Искам ефективна присъда, най-тежката ефективна присъда, защото моето дете почина в ей тези две ръце (показва своите ръце), то издъхна в тях вечерта в 11 часа и аз сутринта в 8 ч. трябваше да кажа на малкия му брат, че: „бате вече е звездичка“. И ние всяка вечер излизаме на вратата и казваме: „Бате, лека нощ!“ и той самичък седи в тяхната стая и казва: „Бате, защо ме остави сам на тази земя?“. Според вас убиец на едно дете може ли да бъде с условна присъда?

ЧАСТНИЯТ ОБВИНИТЕЛ Т. С.: Аз също поддържам молбата си за ефективна присъда и ви моля да бъде максимално отнета шофьорската му книжка. Не е нормално шофьор с 61 наказания, след като причинява смъртта на внука ми и има още 26 и да продължава да кара. Просто, нека да бъде не три години, а по-дълъг срокът на отнемане на шофьорската му книжка. Аз също съм шофьор и съм добре запозната.

ЧАСТНИЯТ ОБВИНИТЕЛ Г. М.: Поддържам казаното от адвоката ми, както и от Т. и И.. Нямам какво да добавя.

АДВ. И.: Уважаеми апелативни съдии, аз ще ви моля да отмените присъдата на Окръжен съд - Х., с която моят подзащитен е признат за виновен по повдигнатото му обвинение. Считам, че присъдата на Хасковски окръжен съд е постановена в нарушение на материалния закон, а именно, че не е приложен закон, който е следвало да бъде приложен.

Основанията ми за това са, на първо място представителят на прокуратурата спомена, че в мотивите на Окръжен съд - Х. е допусната грешка, предполагам, че действително това е копи-пейст, по отношение на така фиксираната от първоинстанционния съд фактическа обстановка, но това

също считам, че е основание за отмяна – това е на стр. 7-ма от мотивите.

От мотивите към присъдата е видно също така, че е налице превратно тълкуване на събрания доказателствен материал. Доказателствата са събирани едностранно - само такива, които евентуално да сочат виновното поведение на подзащитния ми. такива непроверени и безрезервно кредитирани доказателства са показанията на въпросния свидетел М., както и показанията на въпросната свидетелка С. С., която е близка роднина на пострадалия. Кредитирайки тези показания на двамата свидетели, Окръжен съд - Х. необосновано и незаконосъобразно е отхвърлил показанията на свидетелите-очевидци, присъствали на ПТП-то, тъй като били заинтересовани от изхода на делото.

Относно свидетелят М., съдът незаконосъобразно е кредитирал безрезервно неговите показания, тъй като този свидетел е посочен от бащата на пострадалото лице и то, след значителен период от време. В мотивите си съдът сочи, че това обстоятелство сочело за достоверност, тъй като свидетелят М. споделил пред приятели за инцидента, а в следствие информацията достигнала и до бащата на пострадалото лице. Нито прокуратурата, нито първоинстанционният съд са положили дори и минимални усилия да проверят версията на свидетеля М. и на бащата на пострадалия.

Не е установено защо свидетелят М. сам не е отишъл в полицията, веднага след като е разбрал за ПТП-то със смъртен резултат. Не е установено и кои са тези лица, пред които свидетелят М. е споделил своите наблюдения от въпросната вечер и какво точно им е заявил. Не е установено за къде е пътувал по това време и в колко часа е пътувал, какво е правил в село Л., роднина и близък приятел ли е на бащата на пострадалия; как така свидетелят М. е успял да забележи спрелия микробус на подсъдимия, а пострадалият, който се е движил, съгласно експертизата с 40 км/ч, не е успял да го забележи.

На съда също така не е направило и впечатление от извършената автотехническа експертиза защо е пропуснато да се отбележи, че всички МПС-та, вкл. въпросният микробус, имат вградени т.нар. „котешки очи“ в стоповете на автомобилите, които позволяват същите да бъдат забелязани от голямо разстояние, дори и при напълно изключени всички светлини на МПС-

то. Както прокуратурата, така и съдът, а също така и експертът, изготвил автотехническата експертиза, са решили да премълчат този въпрос. Отговорът на този въпрос щеше да посочи на какво разстояние можеше да бъде забелязан микробусът от пострадалия А. М. и респективно, да спре или заобиколи спрелия автобус.

Както прокуратурата, така и съдът са останали безмълвни относно безспорно установения от показанията на свидетели-очевидци факт, че пострадалият моторист е управлявал мотора без основание, тоест без светлини на фаровете, като вместо това е използвал светлините на мобилния си телефон. Този мобилен телефон не е бил иззет от прокуратурата или да е направена, каквато и да е експертиза. Не е изискана и справка от мобилния оператор, за да се установи дали по същото време пострадалият е провеждал разговори. Вместо това, удобно за обвинителната теза, телефонът е останал неизследван и неиззет като веществено доказателство.

Основните неизяснени в спора моменти са следните: бил ли е с включени светлини микробусът и респективно, позволяват ли вградените „котешки очи“ на стоповете да бъдат забелязани от далечно разстояние - достатъчно, за да се реагира безпрепятствено от пострадалото лице? Имало ли е работещи, респективно – включени светлини на фаровете, моторът на пострадалия или си е осветявал пътя с фенерчето на мобилния телефон? Къде е бил разположен на пътното платно микробусът на подсъдимия, представлявал ли е той препятствие за преминаването на мотора на пострадалия – да заобиколи, да спре преди удара в него и това евентуално нарушение на правилата на движение в пряка причинно-следствена връзка ли е с настъпилото ПТП и смъртта на пострадалия?

При положение, че автотехническата експертиза е дала заключение, че микробусът не попада в опасната зона за спиране и че пострадалият е имал техническата възможност да предотврати ПТП-то, как така съдът и прокуратурата са възприели правният извод на автотехническата експертиза, който експерт няма право да прави правни изводи, че престоят на микробуса, без включени габаритни или аварийни светлини, е допринесло за настъпването на ПТП-то.

Налице е противоречие в самото заключение на експертизата. От една страна сочи, че микробусът не попада в опасната зона за спиране и че

мотористът е могъл да спре, но тъй като не е реагирал адекватно, явно поради неспособност и в пияно състояние, се е стигнало до удар.

От друга страна експертът твърди, че и неправилното спиране без светлини на микробуса също е допринесло за ПТП-то. Видно е, че е налице явно противоречие в експертизата. При положение, че микробусът не попада в опасната зона и водачът е имал време да реагира и предотврати удара, не може престоят на микробуса да се вмени във вина на водача за престъпление на ПТП-то, още повече да се приеме, че е налице пряка-причинно следствена връзка между това нарушение и настъпване на ПТП-то.

Поддържам изцяло допълнителните обстоятелства, които съм изложила в допълнението към жалбата и като последно бих искала да заявя, че считам, че моят доверител няма вина по отношение на така полученото се ПТП. Неспособността на пострадалото лице, да, жалко е, наистина един млад живот си е отишъл, но аз смятам, че в тази насока следваше да бъде контролиран и от неговите родители. В първа инстанция, разбирам болката им, но те следваше сами по някакъв начин да признаят и вината си, че не са оказали контрол върху това неспособно лице. Напротив, в първа инстанция се заявяваше, че той току-що щял да кара курсовете. Въпреки всичко, дори и да кара курсовете, не следва да му бъде осигурявано да кара така. Това е, което искам да кажа.

ПОДСЪДИМИЯТ Г. К. Й. (за лична защита): Добър ден на всички, госпожи съдии и госпожо прокурор. Мисълта ми е, че аз също имам 4 деца. Съгласен съм с това, което каза моят адвокат. Нямам какво друго да добавя за лична защита.

ПОСЛЕДНА ДУМА НА ПОДСЪДИМИЯ Г. К. Й.: Искам оправдание.

Съдебният състав след проведено тайно съвещание счете делото за изяснено от фактическа и правна страна и обяви на страните, че ще се произнесе със съдебния си акт в срок.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

СЕКРЕТАР:

Производството е по реда на чл. 69а, ал.7 НПК за произнасяне по искането за временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на подсъдимия.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на производството по чл. 69а НПК.

АДВ. Г.: Да се даде ход на производството по чл. 69а НПК.

ЧАСТНИЯТ ОБВИНИТЕЛ М.: Да се даде ход на производството по чл. 69а НПК.

ЧАСТНИЯТ ОБВИНИТЕЛ М. (лично и като майка и законен представител на Т. М.): Да се даде ход на производството по чл. 69а НПК.

ЧАСТНИЯТ ОБВИНИТЕЛ Т. С.: Да се даде ход на производството по чл. 69а НПК.

АДВ. И.: Да се даде ход на производството по чл. 69а НПК.

ПОДСЪДИМИЯТ Г. Й.: Да се даде ход на производството по чл. 69а НПК.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД на производството по реда на чл.69 ал.7 НПК.

ДОКЛАДВАХА се исканията на представителите на държавното и частното обвинение и молбата на частния обвинител С., с която се иска временно отнемане на СУМПС на подсъдимия на основание чл.69а НПК.

РАЗЯСНИХА се правата на страните по чл. 274 и чл.275 НПК.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам отводи. Нямам нови искания в настоящото производство.

АДВ. Г.: Нямам отводи. Нямам нови искания в настоящото производство.

ЧАСТНИЯТ ОБВИНИТЕЛ М.: Нямам отводи. Нямам нови искания в настоящото производство.

ЧАСТНИЯТ ОБВИНИТЕЛ М. (лично и като майка и законен представител на Т. М.): Нямам отводи. Нямам нови искания в настоящото производство.

ЧАСТНИЯТ ОБВИНИТЕЛ Т. С.: Нямам отводи. Нямам нови искания в настоящото производство.

АДВ. И.: Нямам отводи. Нямам нови искания в настоящото производство.

ПОДСЪДИМИЯТ Г. Й.: Нямам отводи. Нямам нови искания в настоящото производство.

С оглед становището на страните, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО на производството по реда на чл.69а НПК.

ПРОКУРОРЪТ: Във връзка с направеното искане нямам какво да добавя. Поддържам изложените съображения.

АДВ. Г.: Поддържам искането за временно отнемане СУМПС на подсъдимия на основание чл.69а от НПК. Нямам какво да добавя.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ- ЧАСТЕН ОБВИНИТЕЛ Г. М.: Поддържам искането на повереника ми и на Т. С., подкрепено от прокурора. Съгласен съм с казаното то прокурора и от адв. Г..

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ- ЧАСТЕН ОБВИНИТЕЛ И. М. (лично и като майка и законен представител на Т. М.): Поддържам искането на повереника ми и на Т. С., подкрепено от прокурора. Съгласна съм с казаното то прокурора и от адв. Г..

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ-ЧАСТЕН ОБВИНИТЕЛ Т. С.: Поддържам искането, което съм направила в молбата си. Съгласна съм с казаното от прокурора и повереника ни.

АДВ. И.: Аз поддържам становището си, че е неоснователно искането.

ПОДСЪДИМИЯТ Г. Й. (за лична защита във връзка с искането по реда на чл.69а НПК): Съгласен съм с адвоката ми. Неоснователно е искането.

ПОСЛЕДНА ДУМА НА ПОДСЪДИМИЯ Г. К. Й. (в производството по чл.69а НПК): Ако ми вземете книжката, аз няма как да си прехранвам семейството. Аз с нея си гледам 4 деца. Аз съм болен, аз съм един ***. Отивам на работа, водя ги на училище децата, водя ги на магазин. Моите деца не ходят на магазин без мен или да идат някъде на заведение без мен, или дори да идат до града без мен. Аз винаги си возя децата и не ги оставям самички на магазин, на доктор, на болница.

Съдът след тайно съвещание във връзка с направеното искане по реда на чл.69а, ал. 7 от НПК, намира, че съгласно посочената разпоредба, когато

обвиняемият е привлечен за престъпление по реда на глава единадесета, раздел втори от особената част на НК, при което е причинена смърт или телесна повреда, прокурорът в досъдебното производство може да постанови временно отнемане на свидетелството за управление на МПС на обвиняемия. Същите правомощия са предоставени и на съда спрямо подсъдимия в съдебната фаза съгласно ал.7 на чл.69а от НПК. Касае се за законово предвидена възможност за налагане на принудителна мярка, а преценката за наличието или липсата на основание за това, е изцяло предоставена на решаващия орган във всеки конкретен случай, като в случая решаващ орган се явява съдът. Налице са законоустановените предпоставки, визирани в разпоредбата на чл.69а, ал.1 НПК, като същевременно и поведението на подсъдимия като водач на моторно превозно средство, обосновават основанията за налагане на такава временна мярка.

Видно от представената справка за нарушител на водач, подсъдимият има множество нарушения на правилата за движение по пътищата, както преди деянието, така и след него, като в периода след деянието от 04.11.2020 г. до 14.04.2023 г. е бил санкциониран с 16 фиша за нарушенията на правилата за движение по пътищата, от които 6 са били наложени през 2022г., а два - за м. април 2023 г. и в този смисъл са съвсем актуални като информация. Същевременно, след деянието, в периода 18.12.2020 г. до 05.06.2022 г. същият има издадени 5 акта за установяване на административни нарушения и съответни наказателни постановления за тях. Съвкупната преценка на изложените предпоставки, процесуалният етап, на който се намира производството по делото, обосновават извод, че отправеното от страна на частното обвинение искане, както и от страна на представителя на Апелативна прокуратура – Пловдив, е основателно и следва да бъде уважено.

Воден от горното и на основание чл. 69а, ал. 7 НПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОСТАНОВЯВА временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водача Г. К. Й. – подсъдим по настоящото делото, за което следва да бъде уведомен съответният отдел на
„**“ .

Настоящото определение е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Съдебното заседание се закри в 11:40 часа.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

Секретар: _____